

Een sfeervolle kerstromance,
want wie wil er nu niet het hele jaar door kerst!

Het geschenk van Happiness

HOLLY MARTIN

Het geschenk van Happiness

Holly Martin bij Zomer & Keuning

Happiness-serie:

Het dorpje Happiness

Het geschenk van Happiness

Holly Martin

Het geschenk van Happiness

Happiness-serie – deel 2

Vertaling Patricia Pos

Uitgeverij Zomer & Keuning

ISBN 9789020539431
ISBN e-book 9789020539448
ISBN audiobook 9789020539455
NUR 340

© 2020 voor de Nederlandstalige editie
Uitgeverij Zomer & Keuning, Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

Oorspronkelijk gepubliceerd onder de titel *The Gift of Happiness*, ©
Holly Martin 2019. Published by special arrangement with Lorella Belli
Literary Agency Limited and 2 Seas Literary Agency.

Vertaling Patricia Pos
Omslagontwerp Liesbeth Thomas, t4design
Omslagbelettering Emma Rogers

www.zomerenkeuning.nl
www.hollymartin-author.com

Alle rechten voorbehouden

Uitgeverij Zomer & Keuning vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Voor de papieren editie van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

1

Ruby Marlowe hobbelde in haar lichtgele mini over de plattelandsweg. Het licht van haar koplampen reflecteerde in de glinsterende bevroren bladeren van de heggen, maar verder kon ze in het donker niet veel zien. In de verte stond de maan aan de hemel, bijna als een vuurtoren die haar welkom heette. Ze kon het silhouet van de torens van Harmony Castle tegen de donkere avondlucht nog maar net onderscheiden.

Ruby reed door de poort het dorpje Happiness binnen en bracht haar auto voor het kasteel tot stilstand. Nadat ze de motor van haar mini had uitgedraaid, luisterde ze naar de totale stilte.

Ze keek door haar beslagen voorruit naar de plek die haar nieuwe thuis zou worden. De hoofdstraat van het dorp begon een stukje verderop. Er waren kerstlampjes tussen de winkels gespannen, waardoor de natte straten een gouden gloed kregen. Er was geen mens te zien en haar welkom was dan ook niet zo warm als ze had gehoopt. Maar was het wel redelijk van haar om dat te verwachten? Het was immers twee uur 's nachts en dus lag iedereen waarschijnlijk te slapen.

Zelfs haar beste vriendin Willow was er niet, want die zat met haar vriend Andrew in Parijs. Gelukkig kwamen ze morgen, of eigenlijk vandaag, terug naar het dorp. Ruby had vorige maand al naar Happiness willen verhuizen, maar door problemen met de verkoop van haar appartement had ze haar vertrek een paar weken moeten uitstellen. Dat kwam alleen wel erg slecht uit, want voor haar werk verkocht ze kerstversieringen en dus was december de

drukste maand van het jaar. Die periode had ze nu niet zoals gepland in Happiness doorgebracht en haar favoriete feestdag was al over een week. Ze had dan ook niet veel tijd meer om haar winkel in te richten en wat geld te verdienen.

Om de situatie nog erger te maken, was haar winkel pasgeleden ook nog eens overstroomd. Kitty en Ken, de eigenaren van het kasteel en het dorp, hadden haar beloofd de schade zo snel mogelijk te herstellen en in de tussentijd mocht ze tijdelijk een van de andere winkels betrekken. Ze moest de ruimte wel delen met de kunstenaar Phoenix Blade, die momenteel niet in Happiness was omdat zijn werk elders in het land tentoongesteld werd. Kitty en Ken hadden hem niet kunnen bereiken om te vragen of hij zijn werkruimte eigenlijk wel wilde delen, maar Kitty had Ruby toegetrouwd dat Phoenix erg aardig was en het dus waarschijnlijk niet erg zou vinden.

Waarschijnlijk.

Zelf nam Ruby altijd liever het zekere voor het onzekere, maar ze zou het er voorlopig mee moeten doen.

Kitty en Ken boden een jaar lang gratis woonruimte aan aan mensen die hun verlaten dorpje weer iets meer tot leven konden wekken. Ze hadden Ruby tevens een winkel aangeboden om haar kerstversieringen te verkopen, waarmee voor haar een droom in vervulling kwam. Nu ze daadwerkelijk in Happiness gearriveerd was, twijfelde ze echter voor de zoveelste keer of ze wel de juiste keuze had gemaakt. Ze speelde met het sneeuwvlokje om haar nek dat Harry ooit voor haar gekocht had. Als hij haar nu kon zien, zou hij haar waarschijnlijk uitlachen. Ruby had haar hele leven in hetzelfde dorp gewoond, zelfs nadat haar ouders naar de verre kust van Noorwegen waren verhuisd. Haar broer Cal had voor zijn dertigste verjaardag al zo'n beetje de hele wereld gezien, maar Ruby was thuisgebleven. Harry had altijd plagend gezegd dat Ruby niet zo goed tegen verandering kon. Daardoor zat ze nu al jaren

vast op dezelfde plek, in dezelfde baan en tussen dezelfde mensen. Toen haar vriendin Willow van de ene op de andere dag naar het kustplaatsje Happiness verhuisde, was bij Ruby echter een verlangen ontstaan om precies hetzelfde te doen. Zodra ze Willow in Happiness opgezocht had, was ze stapelverliefd op het dorpje geworden.

En dat had helemaal niks te maken met Jacob Harrington, de woest aantrekkelijke oudere broer van Andrew.

Bij de gedachte aan Jacob stroomde er meteen een golf van verlangen door haar lichaam. Tijdens haar bezoek aan Willow had ze een heerlijke onenightstand – of eigenlijk een threenightstand – met hem gehad. Daar had ze fantastische herinneringen aan, en daar kwam nog eens bij dat hij erg charmant was en haar enorm aan het lachen maakte. Ze had echter de nodige afstand van hem gehouden, want een paar dagen later was ze weer naar St Octavia vertrokken. Hij had haar nog wel een paar keer gebeld en geappt, maar daar had ze niet op gereageerd en steeds als Willow over hem begon, zei ze dat ze niet over Jacob Harrington wilde praten. Ze had totaal geen interesse in een relatie – niet met hem, maar ook niet met iemand anders.

Niet meer.

Waarschijnlijk zou ze Jacob vroeg of laat alsnog onder ogen moeten komen. Hij was immers Andrews broer en dus kwam hij ongetwijfeld weleens op bezoek. Hopelijk kon Willow haar ervan weerhouden om opnieuw met hem tussen de lakens te duiken.

Ze keek om zich heen. Op het pleintje voor Harmony Castle stond een torenhoge kerstboom, waarin enorme kerstballen en twinkellende lampjes hingen. Met het kasteel op de achtergrond zag haar omgeving er bijna magisch uit.

Er stond ook een levensgrote kerststal. Maria en Jozef zaten geknield bij een kribbe, waarin waarschijnlijk het kindje Jezus lag. De drie wijzen waren nergens te bekennen, maar vlak voor de stal leek wel iets te bewegen.

Ruby stapte haar auto uit en zag dat er een echte ezel en twee schapen voor de stal stonden te grazen. Blijkbaar was van de kerststal in Happiness flink wat werk gemaakt.

Ze wist dat Willow zich de afgelopen tijd veel met de versiering van het dorp had beziggehouden, maar over deze levensechte kerststal had ze haar niet verteld. Misschien had ze die wel op het pleintje laten zetten om de oudere inwoners van het dorp een plezier te doen.

Opeens kreeg ze een ietwat ondeugend idee. Ze maakte de achterbak van haar auto open en rommelde in haar bagage tot ze de juiste tas gevonden had. Toen liep ze naar de kerststal toe.

Ze wist dat ezels erg onvoorspelbaar waren en dat sommige mensen ze daarom zelfs als waakdieren gebruikten. Deze ezel leek echter tam te zijn, want zodra Ruby naar het hek toe liep, kwam hij naar haar toe. Ze aaide het beestje over zijn zachte neus, wat hij erg fijn leek te vinden.

Ze haalde een zakje worteltjes uit haar zak. Die had ze onderweg bij McDonald's gekocht, maar niet opgegeten. De ezel nam de groenten dankbaar aan. De twee schapen keken nieuwsgierig wat er gebeurde, maar maakten geen aanstalten om dichterbij te komen. Ze gooide een paar worteltjes naar ze toe. Dat leek ze alleen maar bang te maken, want ze liepen meteen naar de andere kant van de omheining.

Ruby keek om zich heen. Er was nog altijd geen mens te bekennen en dus klom ze over het hek, waar de ezel amper verbaasd van opkeek. Ze liep naar de stal toe. Maria en Jozef waren gigantisch. Als ze rechtop zouden staan, waren ze waarschijnlijk ruim twee meter lang. Op hun knieën viel dat echter bijna niet op. De kribbe van Jezus was een stuk kleiner. De twee poppen zagen er eerder eng dan realistisch uit en Maria had enorme harige handen. Het leek er zelfs op dat ze ooit een baard had gehad, die haastig door iemand overgeschilderd was. Jozef droeg een ooglapje en zodra

Ruby zag dat aan een van zijn armen een haak zat, begon ze te lachen. Blijkbaar had Willow een stel goedkope piratenpoppen in Maria en Jozef veranderd. Door de passende kleding en pruiken was van een afstandje gelukkig amper te zien dat ze in een vorig leven de zeven zeeën bevaren hadden.

Ruby keek naar het kindje Jezus. Dat bleek gelukkig een normale babypop zonder overgeschilde baard of ooglapje te zijn.

Ze keek nog eens om zich heen en verwisselde het kindje Jezus toen met een sneeuwpop met een kerstmuts op. Ze wist dat Willow dit waarschijnlijk hilarisch zou vinden. Ruby en Willow deden al jaren aan kerstgrappen en ze was blij dat zij dit jaar de eerste kon uithalen.

Ruby wilde net terug naar het hek lopen toen een van de schapen opeens een rochelend geluid begon te maken. Ze draaide zich om en zag dat er een stukje wortel naast het dier op de grond lag. Het beestje begon nu te kuchen.

Jemig. Ze had het kindje Jezus misschien wel ontvoerd, maar om nu ook meteen een van de schapen te vermoorden...

Ze liep naar het dier toe en vroeg zich af of ze de heimlichgreep op een schaap kon toepassen. Een paar maanden geleden had ze een EHBO-cursus gedaan en tijdens een van de eerste bijeenkomsten had ze geleerd hoe ze een stikkende hond kon helpen. Zou dat voor een schaap hetzelfde werken? Het dier liep niet weg, zelfs niet toen ze dichterbij kwam. Ze sloeg haar armen om de buik van het schaap heen en maakte een paar drukkende bewegingen, maar dat haalde niks uit. Vervolgens klopte ze tussen de schouderbladen van het beestje, maar ook dat hielp niet. Tot slot tilde ze de achterpoten van het schaap op en dat bleek de reddende truc te zijn. Het stukje wortel viel op de grond, waarna het dier Ruby een flinke trap verkocht.

Ruby stapte verschrikt naar achteren en wreef over haar pijnlijke been. Ondertussen nam het schaap, alsof er niks gebeurd was, nog een wortel.

Ze keek om zich heen en zag dat de ezel haar aankeek, alsof hij bang was dat Ruby hem dezelfde behandeling als het schaap zou geven. De situatie was behoorlijk gênant, maar gelukkig had niemand gezien wat er gebeurd was.

Ze raapte het kindje Jezus van de grond en klom over het hek.

Voor de zekerheid hield ze het schaap nog even in de gaten zodat het niet alsnog in een wortel zou stikken. Zodra de groenten op waren, liep het dier terug naar zijn soortgenoot, die nog altijd bij een strobaal stond en amper had opgekeken.

Ruby haastte zich naar haar auto, voordat ze nog meer problemen kon veroorzaken. Ze ging op de bestuurdersstoel zitten en veegde wat modder van Jezus' gezicht, waarna ze hem op de plek naast zich legde.

Ze keek op de plattegrond die Kitty haar gestuurd had waar haar huis en winkel waren. De straten van het dorp vormden een driehoek en de pub The Welcome Home stond bovenaan de kaart. Zowel haar winkel als haar huis lagen aan de hoofdstraat, die naar de kliffen en de trap naar het strand leidde. Als je bij de kliffen rechtsaf sloeg, kwam je binnen een kilometer bij Willow en Andrews huis terecht. Vanaf daar leidde een smalle weg weer naar de pub op de hoek van de hoofdstraat.

Ze reed in haar gele mini door de hoofdstraat langs de oude huisjes met strodaken en winkels waar brood, kaas, breispullen en andere kunstartikelen werden verkocht. Sinds Ruby hier afgelopen zomer geweest was, bleek het dorp behoorlijk veranderd te zijn. Destijds was Happiness een spookdorp geweest, maar het leek inmiddels een stuk meer tot leven te zijn gekomen. Er hingen overal kerstlampjes, wat haar meteen een hoopvol gevoel gaf.

Terwijl ze voorzichtig door de straat reed, keek ze glimlachend om zich heen. De meeste lampjes hadden een driehoekige vorm, als een soort ijspegel. Fronsend keek ze wat het nu echt was, waarna ze op de rem traptte. Dit waren geen ijspegels, het waren... onderbroeken.

Dat kon toch niet waar zijn? Hoe beter ze de lampjes bekeek, des te meer ze beseftte dat er inderdaad lichtgevende onderbroeken in het dorp hingen. Ruby begon te lachen. Ze kon niet wachten om Willow hiermee te confronteren. Hier zouden ze het over twintig jaar waarschijnlijk nog over hebben.

Toen zag ze de kaarsen die aan weerszijden van de straat stonden. Onder aan elke kaars waren hulstbladeren en twee grote rode bessen bevestigd, waardoor ze haar verdacht veel aan mannelijke geslachtsdelen deden denken. Ruby barstte wederom in lachen uit en er liepen tranen van plezier over haar wangen. Piemels en onderbroeken. Dit was misschien wel de meest geweldige kerstverlichting die ze ooit gezien had!

Ruby reed verder door de straat en giechelde zachtjes na. Ze kwam bij haar tijdelijke winkel aan, die makkelijk te herkennen was. Phoenix Blade had zijn naam namelijk in gouden letters op zijn helft van de gevel geschilderd. Ze wilde snel wat spullen naar binnen brengen en vervolgens naar huis rijden om te slapen.

Ruby stond op en rekte zich uit. Het was ijskoud buiten en op de randen van de winkelruiten zaten glinsterende ijskristallen. Steeds als ze uitademde, ontstond er een kleine stoomwolk voor haar gezicht.

Ze trok haar dikke wollen jas iets strakker om zich heen en keek toen onder de bloempot bij de deur, waar Kitty de sleutel voor haar zou achterlaten. Die lag zoals beloofd op haar te wachten.

Ze maakte de deur open en stapte naar binnen, waarna ze meteen de deur weer achter zich dichttrok om niet te veel kou binnen te laten. Ze tastte om zich heen en deed het licht aan. De twee helften van de winkel werden door een stenen boog van elkaar gescheiden. In haar helft stonden een paar dozen, maar verder was de ruimte leeg. Phoenix' kant van de winkel was nog altijd donker, maar zag er vanaf hier niet erg netjes uit.

Bijna al haar spullen zouden morgen bezorgd worden en dus

hoefde ze vandaag maar een paar dingen in de winkel te zetten. Een aantal breekbare waren had ze het verhuisbedrijf niet toevertrouwd en dus had ze die zelf meegenomen.

Ze liep weer naar buiten en bracht wat dozen naar binnen. Even later zag ze dat er opeens licht in het appartement boven de winkel brandde. Ze klemde nog een laatste doos onder haar arm, gooide de achterklep van haar auto dicht en zag toen dat er achter het raam iemand naar haar keek.

Blijkbaar was Phoenix Blade eerder van zijn reis teruggekomen dan gepland. Hij liep bij het raam weg en ze vroeg zich af of ze haar nieuwe buurman meteen zou ontmoeten. Waarschijnlijk was dit niet het ideale moment om zich voor te stellen. Het was immers twee uur 's nachts en ze had er al een behoorlijk lange dag opzitten.

Ze hoopte maar dat hij aardig was en dat Kitty hem had laten weten dat ze vandaag zou arriveren.

Ze stapte de winkel weer binnen, zette haar laatste doos bij de andere en hoorde toen voetstappen op de trap achter in de winkel. Ze veegde haar handen af aan haar jas, kamde haar vingers kort door haar haren en glimlachte beleefd. Toen verscheen er een man in de deuropening. Als dit Phoenix Blade was, voldeed hij totaal niet aan haar verwachtingen.

Ze nam hem van top tot teen in zich op en voelde een schokkende golf van verlangen door haar lichaam trekken. Aan zijn warrige kapsel te zien, was hij net uit zijn bed gekomen. Zijn ontblote borstkas was breed en gespierd en onder zijn navel leidde een dunne streep donker haar zijn pyjamabroek in. Zijn felblauwe ogen stonden geschokt en verward. Wat haar echter nog het meest verbaasde, was dat Phoenix Blade in werkelijkheid Jacob Harrington bleek te zijn – de man met wie ze een paar maanden geleden misschien wel de beste seks van haar leven had gehad. De man die iets in haar opgewekt had, wat ze al twaalf jaar niet gevoeld had. De man die ze na haar vertrek uit het dorp compleet genegeerd had

omdat die gevoelens haar de stuipen op het lijf hadden gejaagd.

Jacob keek haar aan.

‘Ruby Marlowe, jij bent wel de laatste die ik hier verwacht had.’

Ruby beseftte dat ze onmogelijk kon omschrijven hoe het voor haar was om Jacob weer te zien.

Ze slikte. ‘Ik had jou hier ook niet verwacht.’

Hij fronste. ‘Je staat anders in mijn winkel.’

Jemig. Was dit zijn winkel? Maar Kitty had haar toch verteld dat ze een ruimte met Phoenix Blade zou delen? Blijkbaar was er iets flink misgegaan in de communicatie.

‘Ik dacht dat deze winkel van de kunstenaar Phoenix Blade was.’

‘Dat is ook zo, want dat ben ik.’

Hij meende het serieus. En alsof het nog niet erg genoeg was dat Jacob naar Happiness verhuisd was, moest ze ook nog eens een winkel met hem delen.

‘Hoe had ik nu moeten weten dat jij Phoenix Blade bent?’

‘Heb ik je dat een paar maanden geleden dan niet verteld?’ vroeg Jacob.

‘Volgens mij niet, nee. Je hebt me destijds wel aardig wat orgasmes bezorgd, maar over je pseudoniem ben je me blijkbaar vergeten te vertellen.’

Er verscheen een triomfantelijk glimlachje om zijn lippen, waardoor Ruby meteen spijt had van haar woorden. De heerlijke seks van een paar maanden geleden was wel het laatste waar ze over wilde beginnen. Het liefst zou ze zelfs vergeten dat ze überhaupt ooit met Jacob naar bed geweest was. Sterker nog, de afgelopen maanden had ze enorm haar best gedaan om uit haar geheugen te bannen wat ze met deze man gedeeld had. Nu hing de herinnering aan hun tijd samen echter onmiskenbaar in de lucht.

Ze had geen idee hoe ze op hem moest reageren. Enerzijds wilde ze hem meteen naar zijn bed sleuren om die fantastische verbintenis die ze een paar maanden geleden met hem gevoeld had,

opnieuw te beleven. Anderzijds wist ze echter dat dat geen goed idee was. Als ze hier de komende maanden allebei zouden wonen, kon ze waarschijnlijk maar beter niks met hem beginnen. Dat zou alleen maar allerlei ingewikkelde emoties in haar opwekken waarop ze totaal niet zat te wachten.

‘Wat kom je hier eigenlijk doen, Ruby?’

‘Heeft Kitty je dat dan niet verteld?’

Hij schudde zijn hoofd. ‘Al heb ik mijn mailbox al een tijdje niet gecheckt en ben ik nog maar net terug in het dorp, waardoor ik haar nog niet gezien heb.’

Kitty had hem ongetwijfeld geprobeerd te bellen. Maar waarom zou ze haar niet verteld hebben dat Phoenix in werkelijkheid Jacob was? En waarom had Willow haar dat niet verteld? Haar vriendin had misschien geen idee dat Ruby de komende weken de vrije helft van Jacobs winkel zou gebruiken, maar wist ongetwijfeld wel dat hij hiernaartoe verhuisd was. Een kleine waarschuwing was wel zo prettig geweest. Tenzij... Afgelopen zomer vonden veel mensen het fantastisch dat Jacob en Ruby zo’n goede klik hadden. Dat was dan ook overduidelijk aan ze te zien geweest. Zou haar winkel soms helemaal niet overstroomd zijn? Hadden Willow en Kitty dit samen bekokstoofd om haar en Jacob naar elkaar toe te leiden?

‘Het spijt me je dit te moeten vertellen, maar voorlopig zullen we dit pand moeten delen. In ieder geval tot de kerst,’ zei Ruby.

Hij keek haar met grote ogen aan. ‘Dus je komt hier ook wonen?’

Ruby grijnsde om zijn paniekerige blik. Hij had waarschijnlijk tientallen vriendinnetjes die geregeld bij hem langskwamen en hij maakte zich blijkbaar meteen zorgen dat zij die zou weggagen. Hoewel ze verderop in de straat haar eigen huis had, besloot ze hem nog iets meer te plagen.

‘Ja. Dat vind je toch niet erg?’

Hij keek verbaasd om zich heen. ‘Nee hoor. Ik bedoel, er is boven een logeerkamer met een eenpersoonsbed waar Poppy weleens

logeert, dus daar zou je kunnen slapen.'

Het verbaasde haar dat hij haar niet meteen de deur wees. Ze had hem immers maandenlang genegeerd en dus zou het niet meer dan logisch zijn dat hij boos op haar was.

Hij keek haar ondeugend aan. 'Tenzij je mijn bed wilt delen, natuurlijk.'

Ruby lachte. 'Zo ken ik je weer.'

Ze keek naar zijn pyjamabroek, waar sneeuwpoppen in allerlei verschillende seksstandjes op stonden. Lachend schudde ze haar hoofd. Zijn broek was grappig, maar ook sexy en aandoenlijk, waardoor het perfect bij hem paste.

'Ik maak maar een geintje. Kom, dan laat ik je je kamer zien,' zei Jacob.

Ze glimlachte. Wat was hij toch ook een schat. Eigenlijk verdiende ze dit warme welkom helemaal niet. Ze vroeg zich af of ze hem gekwetst had door deze zomer niet op zijn toenaderingspogingen te reageren. Jacob was echter een enorme flirt en was sindsdien waarschijnlijk al met tientallen andere vrouwen naar bed geweest. Ze hadden deze zomer een leuke tijd met elkaar beleefd, maar verder was het niet gegaan en dus had hij eigenlijk totaal geen reden om gekwetst te zijn. Ze zuchtte. Misschien had ze hem toch beter terug kunnen appen. Ze hadden het namelijk erg gezellig gehad, hij was ontzettend aardig en hij had haar zelfs een lieve afscheidskus gegeven. Hij verdiende het dan ook totaal niet dat ze hem genegeerd had. Die kus was echter wel een van de redenen geweest waarom ze dat gedaan had.

'Ik maak ook maar een geintje. We hoeven alleen de winkel met elkaar te delen. Je hoeft je dus geen zorgen te maken dat ik je hele leven overhoopgooi en kunt je vriendinnetjes gewoon blijven uitnodigen,' zei ze plagend.

'Uit jouw mond klink ik als een behoorlijke casanova,' zei Jacob.

Ze grijnsde. 'Dat ben je toch ook?'

Hij lachte. 'Jij bent anders degene die me niet teruggebeld heeft. Maakt dat jou de vrouwelijke versie van een casanova? Een soort Cleopatra, misschien?'

'Misschien wel. Als ik geweten had dat je hier vanavond zou zijn, had ik me misschien wel als Cleopatra verkleed.'

'Dat had ik ongetwijfeld fantastisch gevonden.' Hij keek haar met twinkelende ogen aan. 'Weet je dat ik je eigenlijk best gemist heb?'

Hij stapte op haar af en voordat ze het wist, had hij zijn armen om haar heen geslagen.

Eigenlijk wilde ze hem vertellen dat het belachelijk was dat hij haar had gemist. Ze hadden immers alleen een paar keer seks met elkaar gehad. Ze kon de woorden echter nog altijd niet vinden om te omschrijven wat ze dan wel met elkaar gedeeld hadden. Zijn omhelzing was in eerste instantie niet welkom, maar voelde al gauw als alles wat ze op dat moment nodig had. Zijn geur, zijn warmte, zijn lichaam tegen dat van haar. Het voelde als het perfecte welkom. In haar achterhoofd schreeuwde een klein stemmetje dat dit een ontzettend slecht idee was, maar dat besloot ze te negeren. Het voelde namelijk heerlijk om door Jacob Harrington omhelsd te worden.

Ze sloeg haar armen om zijn middel en hield hem vast. Haar hart klopte razendsnel en opeens verscheen er een brok emotie in haar keel. Ze wilde het misschien niet, maar op de een of andere manier kon ze hem onmogelijk loslaten.

Uiteindelijk besloot ze haar armen toch weg te trekken.

'Kom mee naar boven,' zei Jacob. Zijn handen lagen nog altijd op haar schouders. 'Dan kunnen we... praten.'

In zijn ogen zag ze echter dat praten wel het laatste was wat Jacob met haar wilde doen. Na maandenlange radiostilte kon ze toch niet zomaar weer met hem tussen de lakens duiken? Dat voelde veel te gevaarlijk en dus besloot ze niet aan haar verlangens toe te geven.

'Jacob, ik moet echt naar bed. Het is twee uur 's nachts en ik ben doodmoe.'

Hij aarzelde even, maar besloot haar toen de rust te gunnen die ze nodig had.

‘Oké.’

‘We zien elkaar morgen weer.’

‘Kom anders bij me langs voor het ontbijt,’ zei Jacob.

Ze hoopte dat hun omhelzing hem niet het idee gegeven had dat er nog meer tussen hen zou gebeuren. Eigenlijk was ze van plan geweest Jacob zo veel mogelijk te mijden, maar nu moest ze wel met hem praten om uit te leggen dat hun band vanaf nu strikt vriendschappelijk zou zijn. Ze zouden de komende weken immers veel met elkaar samen moeten werken en dus kon ze dat ongemakkelijke gesprek maar beter zo snel mogelijk voeren.

‘Dat is goed.’

Ze zag nu al tegen de volgende ochtend op.

Hij drukte een kus op haar wang en tot haar ergernis sloeg haar hart meteen een slag over.

‘Dan zie ik je morgen, Ruby Marlowe.’

Ze liep snel naar buiten, draaide de deur achter zich op slot en deed haar uiterste best om niet nog eens naar hem te kijken.

Toen klom ze weer in haar auto en hobbelde ze over de geplaveide straat naar haar nieuwe huis. Zodra ze het centrum uit reed, had ze een prachtig uitzicht over de zee die glinsterde in het maanlicht. Verderop zag ze een aantal witte huizen staan. Ze wist dat haar woning aan de rechterkant van de weg was en ging iets langzamer rijden zodat ze de namen van de huizen kon lezen. Rondom de deuren van zowel Dragonfly Cottage als Butterfly Cottage had haar vriendin Willow bloemen geschilderd. Toen zag ze haar eigen huis. Om de deur van Christmas Cottage waren hulstbladeren en rode bessen geschilderd. Er verscheen een brede glimlach om haar lippen.

Ze stapte snel uit haar auto en nam het huis in zich op. Haar nieuwe thuishaven zag er in het maanlicht prachtig uit. Ze pakte

haar koffer, haalde de sleutel onder de deurmat vandaan en liet zichzelf binnen. Vervolgens deed ze het licht aan en keek ze om zich heen.

Zodra ze de kerstboom in de hoek van de ruimte zag, voelde Ruby een warm gevoel door haar borst trekken. Er waren lampjes en een paar kerstballen in gehangen, maar Willow had meer dan genoeg ruimte vrijgelaten voor haar eigen versieringen. Onder een houten schouw stond een prachtige donkerrode houtkachel en op de vloer lag een zilvergrijs kleed dat er heerlijk zacht uitzag.

Ze wierp een korte blik op de keuken en liep toen de trap op om haar slaapkamer te bekijken. Ook die bleek door Willow ingericht te zijn en op het bed lagen warme dekens en zachte kussens. Ze kleedde zich snel om, poetste haar tanden in de kleine badkamer en sloeg toen de lakens open om onder de wol te kruipen. Er bleek echter een enorme spin op haar te wachten, waardoor ze verschrikt een paar stappen achteruit zette. Toen ze het beestje iets beter bekeek, zag ze dat het van plastic was. Blijkbaar was Willow toch de eerste geweest die dit jaar een kerstgrap had uitgehaald. Ruby lachte, gooide de spin aan de kant en klom haar bed in. Ze deed het licht uit en keek door het raam boven zich naar de stralende sterren aan de hemel.

Jacob Harrington.

De afgelopen twaalf jaar had ze afspraakjes met allerlei mannen gehad die stuk voor stuk niks voor haar hadden betekend. Hij was echter de uitzondering op die regel geweest en nu bleek ze met hem in hetzelfde dorp te wonen.

Ze liet haar ogen dichtvallen en wist dat de kans groot was dat hij vanavond een belangrijke rol in haar dromen zou spelen.

It's christmas time in

Happiness!

Wanneer kerstliefhebber Ruby de kans krijgt om een winkeltje in Happiness te runnen dat het hele jaar kerstspullen verkoopt, hoeft ze niet lang over dat aanbod na te denken. Haar beste vriendin Willow woont er en tijdens Ruby's bezoek in de zomer is ze verliefd geworden op het kustdorpje. Win-winsituatie, dus! Eenmaal daar komt ze erachter dat haar winkeltje ernstige waterschade heeft en dus moet ze tijdelijk een pand delen met een kunstenaar. Dat blijkt Jacob te zijn, de man met wie ze het die zomer eventjes 'heel gezellig' heeft gehad, maar daarna niet meer heeft gezien. Ruby wil zich niet binden aan een man en focust zich op haar winkel. Kan Jacob haar op andere gedachten brengen, met een beetje doorzettingsvermogen en de kerstmagie van Happiness?

Holly Martin woont zelf ook in een kleine cottage aan zee. Ze stond meerdere weken in de bestsellerlijsten met haar feelgoodseries, zoals haar Happiness- en Jewel Island-serie. Het geschenk van Happiness is het vervolg op Het dorpje Happiness en het slotdeel over de vriendinnen Willow en Ruby.

Z&K

ISBN 978 90 2053 943 1 NUR 340

9 789020 539431

www.zomerenkeuning.nl